

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 52/2503

นายสุ เครือตาแก้ว กับพวกโจทก์ นางทวน พิพิธภัณฑ์ กับพวกจำเลย นายสอ พิพิธภัณฑ์จำเลย ร่วม
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1656, ป.พ.พ. มาตรา 1657, ป.พ.พ. มาตรา 1705

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้รับมรดกตามพินัยกรรมได้เซ็นชื่อในพินัยกรรมในฐานะเป็นผู้รับมรดกตามพินัยกรรม มิใช่ในฐานะพยาน แม้ผู้รับมรดกตามพินัยกรรมจะรู้เห็นว่าทำพินัยกรรมก็ตาม ก็ไม่ทำให้พินัยกรรมเสียไป

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าแบ่งมรดกนา ที่ดินปลูก บ้าน เรือน ยุ้งข้าว ซึ่งเป็นมรดกของนายอูดผู้ตาย ตกทอดให้แก่โจทก์จำเลยเพราะต่างเป็นทายาท โดยธรรมของนายอูด แต่จำเลยไม่ยอมแบ่งให้ จึงขอให้แบ่งทรัพย์ดังกล่าวให้โจทก์ ๓ ใน ๔ ส่วน จำเลยต่อสู้ว่า ที่ดินปลูกบ้าน เรือนและยุ้งข้าว เป็นของจำเลย ส่วนนา นายอูดทำพินัยกรรมยกให้จำเลยที่ ๒ โจทก์ไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับทรัพย์เหล่านี้ ศาลชั้นต้นฟังว่า ทรัพย์พิพาททั้งหมดเป็นสินสมรสระหว่างนายออดม นางพู เป็นมรดกตกให้แก่ทายาท ส่วนพินัยกรรมที่นายอูดทำยกที่นาให้แก่จำเลยที่ ๒ ปรากฏว่า จำเลยที่ ๒ ผู้รับทรัพย์ตามพินัยกรรมเซ็นชื่อเป็นพยานในพินัยกรรมด้วย พินัยกรรมจึงตกเป็นโมฆะตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๗๐๕ พิพากษาให้แบ่งทรัพย์พิพาทให้แก่โจทก์ ๓ ส่วน ให้จำเลย ๑ ส่วน แบ่งไม่ตกลงให้ประมวลราคาระหว่างกัน ประมูลราคาไม่ตกลงให้ขายทอดตลาดเอาเงินแบ่งกัน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ฟังว่า นายอูดเป็นผู้ครอบครองที่นาพิพาทมาฝ่ายเดียวเป็นเวลา ๒๕ ปีแล้ว ที่พิพาทจึงเป็นของนายอูด พินัยกรรมที่นายอูดทำยกนาพิพาทให้แก่จำเลยที่ ๒ ก็ใช้ได้ตามกฎหมาย จำเลยที่ ๒ เซ็นชื่อในพินัยกรรมในฐานะผู้รับมรดกแทนที่ ส่วนที่ดินปลูกบ้าน นายอูดก็ได้ยกให้แก่จำเลย นายสอ จำเลยร่วมได้แจ้งการครอบครองต่อเจ้าพนักงาน เป็นของนายสอตั้งแต่นายอูดยังมีชีวิตอยู่ ยุ้งข้าวและเรือน จำเลยได้สร้างขึ้นใหม่แทนของเก่าที่ชำรุดผุพังไปแล้ว ทรัพย์พิพาททั้งหมดเป็นของจำเลย พิพากษากลับให้ยกฟ้องโจทก์ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาพิพากษายืน ข้อกฎหมายเกี่ยวกับพินัยกรรมนั้น ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า พินัยกรรมที่นายอูดทำยกนาพิพาทให้แก่จำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๒ จะได้เซ็นชื่อในพินัยกรรม ก็เซ็นในฐานะผู้รับมรดก หาใช่เป็นพยานไม่ เพราะมีคำว่า ผู้รับมรดกเขียนไว้หน้าชื่อจำเลยที่ ๒ ส่วนผู้เป็นพยานได้เซ็นชื่อไว้เหนือชื่อจำเลยและต่อท้ายชื่อได้เขียนคำว่า พยาน ส่วนท้ายชื่อจำเลยที่ ๒ นั้นมิได้มีคำว่าพยานเลย จำเลยที่ ๒ จึงมิใช่พยานในพินัยกรรม แม้ว่าจำเลยที่ ๒ จะรู้เห็นการกระทำพินัยกรรมนี้ ก็ไม่ทำให้พินัยกรรมเสียไป นาพิพาทจึงตกเป็นของจำเลยที่ ๒ ตามพินัยกรรม

องค์คณะ

เจริญ ฤทธิศาสตร์ · ไชยเจริญ สันติศิริ · ประจักษ์ศุภอรรถ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/52/2503>